

Dosarul nr. 2ra-1130/22
2-20075553-01-2ra-19082022

Prima instanță - (Judecătoria Chișinău, sediul Centru) jud. S. Vasilache
Instanța de apel - (Curtea de Apel Chișinău) jud. N. Budăi, I. Dutca, D. Băbălău

ÎNCHEIERE

12 octombrie 2022

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție,

în componența:

Președintele completului, judecătorul
judecătorii

Dumitru Mardari
Galina Stratulat
Victor Burduh

examinând admisibilitatea recursului declarat de avocatul Alecandru Termizan
în numele și interesele lui Alexei Dimitrov,

în cauza civilă intentată la cererea de chemare în judecată depusă de către
Alexei Dimitrov împotriva Mariei Mutu cu privire la repararea prejudiciului moral
cauzat prin săvârșirea contravenției,

împotriva deciziei din 15 mai 2022 a Curții de Apel Chișinău,

c o n s t a ț ă:

La 29 iunie 2020, Alexei Dimitrov a înaintat cerere de chemare în judecată
împotriva Mariei Mutu cu privire la repararea prejudiciului moral cauzat prin
săvârșirea contravenției.

În motivarea acțiunii, a indicat că prin procesul-verbal cu privire la
contravenție nr. MAI04732887 din 4 februarie 2020, întocmit de Inspectoratul de
Poliție Botanică, pârâta Maria Mutu a fost recunoscută vinovată de comiterea
contravenției prevăzute de art. 69 alin. (1) din Codul contravențional (Injuria), și
anume pentru faptul, că la data de 2 mai 2019, aflându-se în mun. Chișinău, în
curtea blocului amplasat pe bd. Dacia 4, în loc public, s-a exprimat în adresa
reclamantului cu cuvinte necenzurate.

A menționat că, onoarea și demnitatea i-au fost înjosite grav, mai ales datorită
gestului sfidător al pârâtei prin care aceasta a încercat să-i înmâneze cu forța o
bancnotă de 500 lei, precizând că aceasta ar fi compensare/răsplata pentru serviciile
sexuale prestate de reclamant, ilustrându-se o pretinsă situație în care acesta ar
satisface anterior contra plată necesitățile sexuale ale pârâtei, fapt ce nu corespunde
adevărului și nu este admisibil într-o societate civilizată. Faptele date au fost
înregistrate video de reclamant. Astfel, această informație îmbracă un caracter
defăimător și prejudiciază enorm dreptul la o bună imagine a reclamantului în
societate și la respectul intracomunitar.

A comunicat că, la 2 aprilie 2020 reclamantul a expediat prin intermediul ÎS „Poșta Moldovei” în adresa de domiciliu a pârâtei o cerere prealabilă de soluționare prejudiciară a litigiului, însă plicul DS2038061923AS a fost returnat ca nereclamat.

A mai relatat că, la 30 aprilie 2020, reclamantul s-a deplasat la locul de domiciliu a pârâtei pentru a-i înmâna personal cererea prealabilă pe marginea acestui caz. Din motiv că, aceasta a refuzat să primească cererea, reclamantul s-a adresat la sectorul de poliție teritorial cu solicitarea de a fi transmisă cererea prealabilă.

Prin răspunsul nr.34/20/1-5582 din 6 mai 2020, Inspectoratul de Poliție Centru a comunicat că, în conformitate cu prevederile Legii nr. 320 din 27 decembrie 2012 cu privire la activitatea poliției și statutul polițistului înmânarea corespondenței civile nu intră în obligațiunile poliției.

A invocat că Mutu Maria a depus la IP Centru o plângere în legătură cu tentativa reclamantului de înmânare a cererii prealabile, incriminându-i acțiuni agresive, care în fapt nu au avut loc, fiind aduse declarații mincinoase și defăimătoare, în stilul caracteristic deja pârâtei.

În speță, filmarea refuzului de primire a cererii prealabile a fost denunțată de pârâtă ca act ilegal, iar IP Centru a remis materialul spre examinare în adresa Centrului Național pentru Protecția Datelor cu Caracter Personal.

În aceste circumstanțe, reclamantul consideră că a întreprins toate modalitățile de a soluționa pe cale amiabilă prezentul litigiu, or toate tentativele de a o face s-au soldat cu eșec, fapt pentru care consideră posibilă apărarea drepturilor reclamantului doar prin prezenta adresare în instanța de judecată cu o acțiune civilă.

Reclamantul a enunțat că urmare a acțiunilor delictuale ale pârâtei, i-a fost cauzat un prejudiciu de natură morală, fiind influențată starea sănătății mentale și determinate unele stări interne nefavorabile.

Astfel, din punct de vedere al sănătății mintale, datorită acțiunilor pârâtei, inclusiv a celor de învinuire sistematică a reclamantului în săvârșirea diverselor fapte ilegale, a suferit tulburări emoționale, cum este depresia, anxietatea, stresul, atacuri de panică, tulburări de personalitate și uneori comportamentale, scăderea stimei și a încrederii de sine mai ales în relațiile cu sexul opus, ceea ce a avut influență proastă asupra calității vieții și relațiilor cu alte persoane.

Consideră că acțiunile pârâtei pot fi calificate ca și tratament degradant bazat pe o hârțuire sexuală realizată pe cale verbală, fiind un comportament îndreptat nu doar spre lezarea demnității reclamantului, dar și de discreditare a acestuia, plasarea lui într-o ipostază umilitoare și supunerea oprobriului public, cu provocarea unor efecte psihologice nefaste asupra personalității pe viitor.

Deși banii nu pot înlocui și restabili nervii pierduți, iar starea sănătății mentale, încrederea în sine, reafirmarea socială nu poate fi restabilită sau înlocuită prin plata unei sume de bani, această despăgubire este necesară în vederea acordării unei satisfacții echitabile pentru stresul post traumatic în raport cu prejudiciul adus.

Reclamantul a susținut că se bucură de o anumită vizibilitate și notorietate în câmpul public, fiind activ în plan civic pe parcursul ultimilor 5 ani, fapt reflectat și în presă.

Astfel, sunt mai înalte așteptările de corectitudine și moralitate din partea acestuia, considerent ce întărește ideea că prejudiciul adus de pârâtă onoarei și demnității personale ale acestuia este cu impact pronunțat negativ.

Reieșind din ideea că, reclamantului i-a fost lezat dreptul la onoare, demnitate și reputație prin adresarea unor exprimări cu tentă sexuală umilitoare, concomitent fiind lansate informații/insinuări denigratoare și false privind desfășurarea de reclamant contra cost unor practici sexuale în formă perversă, mărimea prejudiciului moral în măsură să acorde o satisfacție echitabilă în raport cu trăirile cauzate o estimează la suma de 20 000 lei, ceea ce constituie echivalentul sumei de 1 000 euro.

Prin hotărârea din 23 noiembrie 2021 a Judecătorei Chișinău, sediul Centru, s-a admis parțial cererea de chemare în judecată.

S-a încasat de la Maria Mutu în beneficiul lui Alexei Dimitrov, cu titlu de prejudiciu moral cauzat prin contravenție, suma de 1 000 lei.

S-a încasat de la Maria Mutu în beneficiul Statului, taxa de stat în mărime de 100 lei.

În rest s-a respins cererea de chemare în judecată.

La 24 noiembrie 2021, Alexei Dimitrov a declarat apel, solicitând admiterea apelului, casarea hotărârii primei instanțe, cu emiterea unei hotărâri noi de admitere integrală a acțiunii.

Prin decizia din 15 mai 2022 a Curții de Apel Chișinău, s-a respins apelul declarat de Alexei Dimitrov și s-a menținut hotărârea din 23 noiembrie 2021 a Judecătorei Chișinău, sediul Centru.

În motivarea deciziei emise, Colegiul instanței de apel a conchis că apelantul/reclamant Alexei Dimitrov, nu a prezentat în instanța de apel probe pe care nu a avut posibilitatea să le prezinte instanței de fond și care ar fi de natură să infirme concluziile expuse în hotărârea contestată, iar esența tuturor alegațiilor din apel sunt neîntemeiate.

În consecință, în viziunea Colegiului, a reținut ca fiind întemeiate și legale concluziile primei instanțe.

La 29 iulie 2022, avocatul Alecandru Termizan în numele și interesele lui Alexei Dimitrov, a declarat recurs împotriva deciziei din 15 mai 2022 a Curții de Apel Chișinău, solicitând admiterea recursului, casarea deciziei instanței de apel și a hotărârii primei instanțe, cu emiterea unei decizii noi, prin care cererea de chemare în judecată să fie admisă integral.

În motivarea recursului a invocat că decizia este neîntemeiată și pasibilă de a fi casată în baza temeiurilor de recurs prevăzute de art. 432 alin. (1), (2) lit. a) și b) din Codul de procedură civilă.

La concret, consideră că instanța de apel a aplicat în mod eronat legea, nu a ținut cont de argumentele invocate de reclamant în cererea de chemare în judecată și în dezbaterile judiciare.

Instanța de apel a ignorat normele legale, ceea ce a condus la pronunțarea unei hotărâri ilegale. Actul judecătoresc ar trebui să restabilească dreptatea și echitatea, să descurajeze și să reeduce justițiabilii în vederea respectării normelor și principiilor de drept, precum și să excludă arbitrariul în procedura contencioasă, ceea ce instanța de apel a eșuat să efectueze.

În conformitate cu art. 434 din Codul de procedură civilă, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale, dacă legea nu prevede altfel. Termenul de 2 luni este termen de decădere și nu poate fi restabilit.

Materialele cauzei atestă că copia deciziei integrale a instanței de apel a fost expediată părților la 24 mai 2022, prin intermediul poștei terestre (f.d.40) și a fost recepționată de către recurent (f.d.49). Din acest motiv, Colegiul consideră recursul depus la 29 iulie 2022 prin intermediul poștei, declarat în termen.

În conformitate cu art. din 439 alin. (2) și (3) din Codul de procedură civilă, după parvenirea dosarului, un complet din 3 judecători decide asupra admisibilității recursului, dispune expedierea copieii de pe recurs intimatului, cu înștiințarea despre necesitatea depunerii obligatorii a referinței timp de o lună de la data primirii acesteia.

Judecătorul raportor verifică încadrarea în prevederile legii a temeiurilor invocate în recurs și face un raport verbal în fața completului de judecată instituit în conformitate cu alin. (2).

Copia cererii de recurs a fost expediată intimaților la 19 august 2022. Însă până la data examinării admisibilității recursului declarat, referințe nu au fost depuse.

Examinând temeiurile recursului, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reține următoarele.

Temeiurile de declarare a recursului sunt prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) din Codul de procedură civilă.

În conformitate cu art. 433 lit. a) din Codul de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4).

Astfel, instanța de recurs reține că examinarea chestiunii privind admisibilitatea recursului presupune verificarea conformității temeiurilor invocate în cererea de recurs cu temeiurile prevăzute la art. 432 din Codul de procedură civilă.

La caz, Colegiul constată că argumentele invocate în cererea de recurs nu se încadrează în limitele stabilite de norma indicată, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei recurate, or, motivele recursului sunt similare celor invocate în cadrul judecării cauzei, asupra căror instanța de apel s-a pronunțat.

Dezacordul recurentului cu decizia instanței de apel, nu constituie temei de casare a deciziei recurate, or, recursul exercitat conform Secțiunii a II-a din Capitolul XXXVIII Codul de procedură civilă, are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia în fapt.

Totodată, Colegiul reține că, potrivit regulilor din Secțiunea a II-a din Capitolul XXXVIII Codul de procedură civilă, instanța de recurs nu verifică modul de apreciere a probelor de către instanța de fond și de apel. Forța atribuită unei probe sau alteia, coraportul dintre probe, suficiența probelor și concluziile făcute în urma probațiunii sunt în afara controlului instanței de recurs.

Prin prisma art. 432 alin. (4) din Codul de procedură civilă, instanța de recurs poate interveni în materia probațiunii doar sub aspect procedural, și anume, dacă se invocă că instanța judecătorească a apreciat în mod arbitrar probele, încălcând regulile de apreciere a probelor stabilite în art. 130 Codul de procedură civilă, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

Din recursul declarat nu rezultă că instanța a apreciat arbitrar probele.

În acest sens CtEDO în jurisprudența sa constantă statuează că, dreptul de acces la instanța de judecată nu este absolut. Există limitări implicit admise [cauza

Golder împotriva Regatului Unit, pct. 38; Stanev împotriva Bulgariei (MC), pct. 230]. Acesta este în special cazul condițiilor de admisibilitate a unui recurs, întrucât prin însăși natura sa necesită o reglementare din partea statului, care se bucură în această privință de o anumită marjă de apreciere (Luordo împotriva Italiei, pct. 85). Condițiile de admisibilitate ale unui recurs pot fi mai stricte decât pentru un apel (Levages Prestations Services împotriva Franței, pct. 45).

Curtea a mai reiterat că, modul de aplicare a articolului 6 CEDO procedurilor în fața instanțelor ierarhic superioare depinde de caracteristicile speciale ale procedurilor respective; trebuie ținut cont de totalitatea procedurilor în sistemul de drept național și de rolul instanțelor ierarhic superioare în acest sistem. (a se vedea Botten împotriva Norvegiei, hotărâre din 19 februarie 1996, Reports 1996-I, p. 141, § 39).

La fel, conform jurisprudenței Curții, procedurile cu privire la admisibilitatea căii de atac și procedurile care implică doar chestiuni de drept, și nu chestiuni de fapt, pot fi conforme cu cerințele articolului 6 § 1 (Helmens împotriva Suediei 9 octombrie 1991, § 31, Seria A, nr. 212-A).

În conformitate cu art. 440 alin. (1) din Codul de procedură civilă, în cazul în care se constată existența unuia din temeiurile prevăzute la art. 433, completul din 3 judecători decide în mod unanim, printr-o încheiere motivată irevocabilă, asupra inadmisibilității recursului.

Încheierea se emite conform prevederilor art. 270 și nu conține nici o referire cu privire la fondul recursului.

Având în vedere cele expuse, Colegiul consideră că recursul declarat de avocatul Alecandru Termizan în numele și interesele lui Alexei Dimitrov, nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) din Codul de procedură civilă și, drept urmare, este inadmisibil.

În conformitate cu art. 270, art. 433 lit. a) și art. 440 alin. (1) din Codul de procedură civilă, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

d i s p u n e:

Se declară inadmisibil recursul înaintat de avocatul Alecandru Termizan în numele și interesele lui Alexei Dimitrov.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului,
judecătorul

Dumitru Mardari

judecătorii

Galina Stratulat

Victor Burduh